

Νεανικό & Μαθητικό Περιοδικό
των ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»
20100 Ισθμός Κορίνθου
Τηλ. 27410- 29663

Περίοδος Β΄, Χρόνος Δ΄
(Περίοδος Α΄: 1994 - 8)

ΤΕΥΧΟΣ 35 (84)

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2010

Συντάσσεται από Μαθητές των Εκπαιδευτη-
ρίων με την γενική επιμέλεια της Διεύθυνσης,
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ:

Ανδρέας Κουτσόπουλος, Φιλολόγος

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

Σύλλογος «**ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ**» Σ.Α.

Γέλωνος 9, 11521 Αθήνα,

Τηλ. 210- 64 43 294

Τύποις: Paper Graph

Προσφέρεται δωρεάν στα μέλη της
Μαθητικής Κοινότητας (μαθητές και εκπ/κούς).

Στους παραλήπτες που αποστέλλεται
ο «Πυρσός» (για ταχυδρομικά κ.ά. έξοδα),
ετήσια εισφορά 15 ευρώ.

Εξώφυλλο: Από την τελευταία μας εκδρομή στο Ψυχαγωγικό Πάρκο Παύλιανης

Οπισθόφυλλο: Ανακοίνωση των Εκπαιδευτηρίων "ΑΠ. Π."

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

"Face to face(book)"	47
Αποχαιρώντας τη φετινή σχολ. χρονιά: Τι γράφει η τάξη που φεύγει (Απόφοιτοι)	48-51
Τι γράφει η τάξη που ήρθε (Α΄ Γυμνασίου).....	52-53
Εκδηλώσεις Χαράς και Δημιουργίας	54-55
Ο Μεγάλος Αποχαιρετισμός (διήγημα)	56-57
Φιλολογική Γωνιά.....	58-59
Δελτίο Ειδήσεων για εφήβους	60-61
Ξενόγλωσσες σελίδες: Sign language	62
Οι Σπίθες του "Πυρσού"	63

ΣΕ ΒΛΕΠΩ, ΘΕ ΜΟΥ...

...Σε βλέπω, Θε μου, πέρα στο βουνό
κάθε πρωί που ο ήλιος ανατέλλει.
Σε βλέπω τις βραδιές στον ουρανό
μέσα στο φως που κάθε αστέρι στέλλει.

Σε βλέπω, Θε μου, στη γλυκιά φωνή
των αηδονιών, που τέρπουν τα λαγκάδια
και στη βελούδινη σεμνή στολή
του μενεξέ, στα πράσινα λιβάδια.

Σε βλέπω μες στο χέρι που κρυφά
με καλοσύνη τη χαρά σκορπίζει
και στου παιδιού την άδολη ματιά
που ξάστερη τον κόσμο αντικρίζει.

Σε βλέπ' όπου γυρίσω τη ματιά
στο νου μου, σ' ό,τι πω και σ' ό,τι κάνω,
στης μάνας μου σε βρίσκω την καρδιά
και στην ψυχή μου ολοχρονίς Σε βάνω.

Ανδρέας Κωνσταντινίδης

"Face to face(book)"

Φίλες και Φίλοι,

Πάνω που πιστέψαμε ότι θα δούμε τους εαυτούς μας και τους άλλους πρόσωπο προς πρόσωπο· εκεί που φάνηκε πως το «φακέλωμα» των πολιτών θα γινόταν πια παρελθόν... κάποιοι είχαν τη φαεινή ιδέα να μας τα ξανασερβίσουν όλα αυτά με νέο, ελκυστικό περιτύλιγμα.

Facebook τ' όνομά του. Φακέλωμα των προσωπικών δεδομένων, που, ενώ όλοι επιμένουμε ότι πρέπει να προστατεύονται, τα αφήνουμε εκτεθειμένα. Το νέο ηλεκτρονικό μέσο τα αφήνει απροστάτευτα κι εμείς τα κοινοποιούμε απερίσκεπτα. Η επικίνδυνη αυτή πλευρά του Facebook τονίζεται πλέον από πολλές οργανώσεις, που επισημαίνουν ότι οι προσωπικές λεπτομέρειες που επιπόλαια αναρτώνται στην ιστοσελίδα θέτουν σε κίνδυνο την ασφάλεια και την επαγγελματική πορεία των ανθρώπων. Τελευταία παρατηρούνται και κλοπές προσωπικών στοιχείων καθώς, γνωρίζοντας κάποιος την ημερομηνία γεννήσεώς μας και τη διεύθυνσή μας, μπορεί εύκολα να εκδώσει πιστωτικές κάρτες ή να συνάψει δάνεια στο όνομά μας. Οι προσωπικές σκέψεις ενός χρήστη της ιστοσελίδας ενδέχεται να γίνουν εν αγνοία του βιβλίο, χωρίς ο «συγγραφέας» του να γνωρίζει τίποτα ή να έχει δικαιώματα στις πωλήσεις... Στην αστυνομία έχουν φτάσει πολλές σχετικές καταγγελίες. Η κύρια συμβουλή είναι πως «ό,τι και να κάνουμε, πρέπει να το σκεφτόμαστε καλά πριν ανεβάσουμε οποιαδήποτε προσωπική πληροφορία στο internet».

Αλλά αυτό που ενδιαφέρει κυρίως είναι η ποιότητα των ανθρώπινων σχέσεων που

αναπτύσσονται μέσω του Facebook. Τι να πει κανείς; Να μιλήσει για τον διασурμό της έννοιας της φιλίας, όπου ονοματίζονται «φίλοι» όσοι τυχάρπαστα εμπλακούν σε επικοινωνία μαζί μας ή «ξεφίλοι»(!) όσοι για διάφορους λόγους κάποια στιγμή διαγράφουμε;

Ωστε, λοιπόν, πέρασε τα παλιά τσιμεντένια τείχη που χώριζαν ανθρώπους και λαούς και μας είπαν να σηκώσουμε καθένας τον δικό του ηλεκτρονικό τοίχο ("wall"), πείθοντάς μας ότι έτσι θα έρθουμε πιο κοντά; Πώς τα κατάφεραν; Είναι απλό. Ο σύγχρονος άνθρωπος τα θέλει όλα εύκολα και γρήγορα. Η γνήσια επικοινωνία απαιτεί δεσμεύσεις, έχει κόστος. Οι ηλεκτρονικές όμως «φιλίες» συνάπτονται εύκολα, δωρεάν και ανεύθυνα. Γί αυτό και συχνά οδηγούν σε καταστάσεις απρόβλεπτες, ακόμα και τραγικές. Τη Μ. Βρετανία συγκλόνησε πρόσφατα η περίπτωση της 17χρονης Άσλεϊ Χολ, που, έχοντας αναπτύξει μια «εικονική» σχέση μέσω facebook, έπεσε θύμα βιασμού και δολοφονίας από έναν εγκληματία, που παρουσιαζόταν στο ηλεκτρονικό προφίλ του ως φοιτητής 19 χρόνων με άλλο όνομα (εφημ. «Το Παρασκήνιο», 26-3-2010).

Ηέλξη, που ούτως ή άλλως ασκεί η τεχνολογία ισχύει βέβαια και για τον ιστοχώρο του Facebook. Είναι παρατηρημένο ότι ολόένα και περισσότεροι έφηβοι και νέοι σπαταλούν τις ώρες τους στο facebook, ακόμα και σε περίοδο εξετάσεων, με αρνητικό αποτέλεσμα –μεταξύ των άλλων- και την κάμψη της

(συνέχεια στη σελίδα 53)

Κάθε μήνα

«Τῆ ἐλευθερία ἢ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε, καὶ μὴ
πάλιν ζυγῶ δουλείας ἐνέχεσθε.»

(Γαλ. ε, 1)

ΕΓΚΑΡΔΙΟΣ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Νιώθω επιτακτικό χρέος, χρέος ευγνωμοσύνης, να καταθέσω κάποιες σκέψεις ως αποχαιρετισμό του Σχολείου μου, τώρα που ολοκλήρωσα τις σπουδές στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Σήμερα η Δημόσια Εκπαίδευση, το λέω με πόνο, ελάχιστα θετικά στοιχεία προσφέρει στη μαθητιώσα νεολαία και σε πολλά σημεία την αφήνει ανέτοιμη και απροστάτευτη να διορθωθεί. Παραδίνει τον νέο στην Κοινωνία ηθικά αδιαμόρφωτο, με την καταναγκαστική τάση να στρέφει το ενδιαφέρον του σε μέσα και τρόπους που πολλές φορές όχι μόνο δεν τον ωφελούν, αλλά και τον ζημιώνουν. Η Δημόσια Εκπαίδευση έπαυσε να εμπνέει στους σπουδαστές ελπιδοφόρα για το μέλλον τους οράματα, γεγονός που τους κάνει να στέκονται περίφοβοι και αμήχανοι μπροστά σε ένα αβέβαιο και ζοφερό αύριο. Για πνευματικό προσανατολισμό, με την ειδικότερη έννοια του Ελληνορθόδοξου φρονήματος και βιώματος, δεν γίνεται λόγος: κάτι τέτοιο έχει εξοβελισθεί ως νόθο από τα σχολεία του Κράτους.

Προσωπικά, ως μαθητής, είχα την ευκαιρία και την ευτυχία να φοιτήσω τέσσερα χρόνια και να αποφοιτήσω φέτος από τα Εκπαιδευτήρια «Απ. Παύλος». Θυμάμαι τον εαυτό μου, πώς ήμουν, όταν ήρθα σε αυτό το σχολείο και συνειδητοποιώ, πώς είμαι μετά από τέσσερα χρόνια φοίτησης στον «Απ. Παύλο». Πορεύομαι με όλες τις ευλογίες του προς την Ανώτατη Εκπαίδευση.

Είμαι εφοδιασμένος, τόσο γνωσιολογικά όσο και πνευματικά. Νιώθω τη σκέψη μου –το λέω χωρίς υπερβολή– να προσανατολίζεται σε νέους ορίζοντες. Έχω αποκτήσει διαφορετικό τρόπο αντίληψης των πραγμάτων και του «κοινωνικού γίγνεσθαι». Μέσα στο περιβάλλον του Σχολείου

Τι γράφει η τάξη που φεύγει (Απόφοιτοι)...

μας κατακτήσαμε,
μέσω των μεθοδευμένων
τρόπων διδασκαλίας, την απαιτούμενη γνώση
για την μετέπειτα καλύτερη και αποδοτικότερη φοίτηση στην
Ανώτατη Εκπαίδευση. Έχει ήδη αναπτυχθεί μέσα μας η ευθύνη για
στράτευση πορείας με κοινωνικό προσανατολισμό. Το αίσθημα αυτό
ενεργοποιήθηκε στα βάθη της ψυχής μας ύστερα από κατάλληλες
αναφορές στο Σχολείο σε θέματα κοινωνικού προβληματισμού. Και
αυτές γίνονταν είτε από τους καθηγητές μας – τους οποίους, όπως
και τη διεύθυνση, ευγνωμονώ – είτε από άλλους επιστήμονες,
ειδικούς σε τέτοια θέματα. Βλέπω τώρα κι εγώ με τη σειρά μου
τεράστιο το χρέος για να προσφέρω ό,τι μπορώ στην Κοινωνία
και να συμβάλω με όλες μου τις δυνάμεις στη διαμόρφωση ενός
καλύτερου κοινωνικού μέλλοντος.

Καταλήγοντας θα ήθελα να καταθέσω με πεποίθηση τούτο: Δεν
υπάρχει υψηλότερη κοινωνική αποστολή από αυτήν που επιτελούν τα
Εκπαιδευτήρια «Απόστολος Παύλος», στα οποία φοίτησα. Αντιλαμβάνομαι
καθαρά πως μόνο αν λειτουργούν τέτοια σχολεία με τέτοιες
αρχές, στα οποία ολοκληρώνεται πραγματικά ο νέος, μπορεί να σω-
θεί ο Κόσμος και η αλλοτριωμένη Κοινωνία στην οποία ζούμε.

Είθε ο Θεός να φωτίσει και να οδηγήσει τους ιθύνοντες το συ-
ντομότερο δυνατόν προς μια τέτοια εκπαιδευτική μεταμόρφωση.

Ιωάννης Δ. Μπάκος,
Τελειόφ. Λυκείου των Εκπαιδευτηρίων
«Απόστολος Παύλος»

"ΘΕΛΩ ΝΑ ΞΑΝΑΡΘΩ ΚΟΝΤΑ ΣΟΥ"

ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΠΟΥ ΠΛΗΣΙΑΪΖΕΙ Η ΧΡΟΝΙΑ ΝΑ ΤΕΛΕΙΩ-
σει, τόσο με τις Πανελλήνιες όσο και με τις άλλες σχολικές
εξετάσεις, και να αποχωριστώ το αγαπημένο μου Σχολείο, έπεσε
στα χέρια μου ένα νέο βιβλίο με τίτλο "Ονειρεύομαι μια Οικογένεια
και ένα Σχολείο". Ο τίτλος του βιβλίου αυτού με ηλέκτρισε και με ανα-
στάτωσε. Προφανώς ο συγγραφέας του δεν φαίνεται να υπολήπτεται τη
σημερινή οικογένεια, θέλω να πω την κατάσταση στην οποία βρίσκεται
η σημερινή οικογένεια. Και έχει δίκιο. Επίσης, ούτε η κατάσταση του
σημερινού σχολείου ενθουσιάζει τον συγγραφέα. Μάλλον του προκαλεί
απογοήτευση. Και η ανπσυχία του αυτή είναι πάλι δικαιολογημένη.

Εμένα -ζαναλέω- με ηλέκτρισε ο τίτλος του βιβλίου "Ονειρεύομαι...
ένα Σχολείο"... Και η μοναδική αιτία που ένιωσα αυτά τα τόσο έντονα
συναισθήματα, είναι το γεγονός ότι σε λίγες μέρες θα αποχαιρετήσω και
θα "χάσω" το Σχολείο μου από την καθημερινή μου ζωή. Θα αποχωριστώ
το Σχολείο αυτό στο οποίο έζησα μαζί του πέντε ολόκληρα χρόνια. Και
σε όλη αυτή τη χρονική περίοδο, ποτέ δεν θέλησα να παραθεωρήσω την
θαλπωρή που μου πρόσφερε με πολλούς τρόπους. Ένα καιτό δάκρυ κύλησε
από τα μάτια μου, όταν αντίκρισα τον τίτλο αυτού του βιβλίου. Η καρδιά
μου, κάπως έτσι μου μίλησε: "Εσύ, που όχι σαν θεωρητικό "όνειρο" αλλά
σαν απτή πραγματικότητα ένιωσες το Σχολείο αυτό που καθημερινά σε
έσφιγγε στην αγκαλιά του, το δικό σου Σχολείο, θα το αποχωριστείς από
τώρα και διά παντός; Αναλογίζεσαι τι πρόκειται να στερηθείς;"

Μετά από εκείνη την ψυχική ταραχή που ένιωσα, μια δεύτερη
σειρά συναισθημάτων, ήρθε να πρεμήσει την καρδιά μου: Θυμήθηκα μια
σημαντική για μένα στιγμή με την Διευθύντριά μας, όταν μια μέρα που

Τι γράφει η τάξη που φεύγει (Απόφοιτοι)...

ήμασταν κόνες μας, μου είπε: "Άντε να σπουδάσεις γρήγορα, γιατί το Σχολείο μας που σε αγάπησε, όπως και εσύ το αγάπησες πολύ, σε θέλει να βρίσκεσαι καθημερινά κοντά του, όχι πια ως μαθήτρια στα θρανία, αλλά στις καθηγητικές του έδρες". Πόσο μου άρεσε, πόσο αντήχησε μέσα μου η φράση εκείνη της Διευθύντριάς μου! Δεν μπορώ εύκολα να το περιγράψω. Αλλά τούτες τις μέρες, με τα επίπονα διαβάσματα, ξεχάστηκαν κάποια πράγματα. Ξεθώριασε προς στιγμή και το γλυκό εκείνο μήνυμα που έφτασε μέσα στην ψυχή μου, αποκαλυπτικά, από τη μεγάλη μου Φίλη.....

Λοιπόν; Ναι, τώρα έχω μέσα μου αισιοδοξία και χαρά, και όρεξη για δουλειά, για πολλή δουλειά. Θα αγωνιστώ με όλες μου τις δυνάμεις να γίνω εκπαιδευτικός, να εκπληρώσω αυτή την παιδική μου επιθυμία, αφού και τα Εκπαιδευτήρια "ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ" με ενέπνευσαν με το λόγο και με τη ζωογονητική τους λειτουργία και αποστολή, βοηθώντας να συνειδητοποιήσω ότι σήμερα - κυρίως σήμερα - αυτός είναι ο πιο ενδεδειγμένος προσανατολισμός για μια νέα με ιδανικά που θέλει να δώσει τα νιάτα της στην αναγέννηση και αφύπνιση της νέας γενιάς που χαροπαλεύει μέσα στο τέλμα της αμφισβήτησης, της απιστίας και της έλλειψης ιδανικών.

Αγαπημένο μου Σχολείο, επιθυμώ πολύ, με τη βοήθεια του Θεού, να έλθω κοντά σου ως εκπαιδευτικός, όσο γίνεται πιο σύντομα.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΠΑΝΙΔΕΙΝ, ΛΟΙΠΟΝ. ΣΕ ΦΙΛΩ.

Μαρία Ι. Σαββανικολάου,
Τελειόφ. Λυκείου των Εκπαιδευτηρίων
"Απόστολος Παύλος"

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΩΝΤΑΣ ΤΗ ΦΕΤΙΝΗ ΣΧΟΛ. ΧΡΟΝΙΑ:

Λίγες μέρες πριν πύγαινα Α' Γυμνασίου. Αγγωνιούσα πώς θα γράψω στα τεστ, τι βαθμούς θα πάρω, πώς θα περάσω στις εξετάσεις... Στην αρχή όλα μου φαίνονταν «κινέζικα»: Αρχαία, Όμηρος, Ηρόδοτος, Βιολογία, Μαθηματικά κλπ. Τα πράγματα όμως εξελίχθηκαν τέλεια. Ταυτόχρονα, ήμουν και στην Περιβαλλοντική Ομάδα, μια εμπειρία καινούρια και ξεχωριστή.

Τώρα όλα είναι για μένα ωραίες αναμνήσεις και ξέρω πως θα μου λείψουν! Είμαι χαρούμενη που η πρώτη γυμνασίου τέλειωσε, αλλά δεν τέλειωσε οριστικά το σχολείο. Μια νέα χρονιά θα μου χαρίσει νέες γνώσεις και νέα ενδιαφέροντα...

Μαρία Αντζουλάτου

Η φετινή σχολική χρονιά στα Εκπαιδευτήρια «Απόστολος Παύλος», η πρώτη μου στο Γυμνάσιο, ήταν μία από τις καλύτερες σχολικές χρονιές σε όλη μου τη ζωή. Δεν θα την ξεχάσω ποτέ.

Άκης Τζαβάρας

Φέτος πέρασα μια συναρπαστική χρονιά. Μπήκα σε ένα εντελώς διαφορετικό περιβάλλον, με νέα παιδιά, με τα οποία γίναμε σύντομα φίλοι.

Ανάμεσα στα άλλα, θα μου μείνουν αξέχαστες οι εκδρομές και οι περίπατοι. Η εκδρομή στην Κωνσταντινούπολη, θα μένει για πάντα μέσα μου. Μια άλλη εκδρομή που θα θυμάμαι είναι η εκδρομή στην Πάουλιανη, που περιλάμβανε πολλές δραστηριότητες, εκπλήξεις κ.ά.

Γιάννης Ντορμπάρης

Σήμερα τέλειωσα την πρώτη Γυμνασίου. Νιώθω να με πλημμυρίζει χαρά και συγκίνηση. Πολλοί λένε ότι αυτή είναι η πιο δύσκολη τάξη, αλλά εγώ την τέλειωσα με πολύ καλό βαθμό. Σ' αυτό μας βοήθησαν και οι καθηγητές μας, που απ' την αρχή είχαν διαμορφώσει για μας μια πολύ όμορφη ατμόσφαιρα. Όλοι μας εξηγούσαν κάθε τι δύσκολο και μας έκαναν το μάθημα διασκεδαστικό.

Νιώθω τον εαυτό μου πολύ τυχερό που ήμουν σ' αυτό το σχολείο, γιατί όλα τα παιδιά ήταν καλά και τα μαθήματα πολύ ευχάριστα, ενώ σχεδόν κάθε μέρα υπήρχαν εκπλήξεις, όπως πολλά ενδιαφέροντα προγράμματα, εκδρομές και περίπατοι.

Φέτος ο χρόνος πέρασε σαν νερό. Ελπίζω ότι του χρόνου θα τα πάμε ακόμα καλύτερα.

Μαργαρίτα Μαρκαντώνη

Τι γράφει η τάξη που ήρθε (Α' Γυμνασίου)...

15 Ιουνίου.

Άλλη μια σχολική χρονιά, η Α' Γυμνασίου, έφτασε στο τέλος της.

Πόσο ωραία πέρασε! Θυμάμαι πως στην αρχή ήμουν κλεισμένος στον εαυτό μου, αλλά μετά απόκτησα καλούς φίλους μέσα απ' το παιχνίδι και τη συνεργασία. Απόκτησα περισσότερες γνώσεις. Εναισθητοποιήθηκα σε πολλά θέματα. Έμαθα να προστατεύω το περιβάλλον, να βοηθώ τον συνάνθρωπό μου. Συμπάθησα τους συμμαθητές μου και πιστεύω πως θα μου λείψουν το καλοκαίρι. Αλλά θα μου λείψουν επίσης και οι καθηγητές μου, που αυτή τη χρονιά μας έδωσαν όλη την αγάπη και τη γνώση τους.

Ανυπομονώ να περάσει το καλοκαίρι, να ξεκουραστώ και μετά να έρθω και πάλι στο αγαπημένο μου σχολείο!..

Ιάκωβος Πτούλης

Θυμάμαι σαν χτες την πρώτη μέρα του σχολείου, που μπήκε στην τάξη η καθηγήτρια και μας καλωσόρισε με ένα θερμό χαμόγελο. Θυμάμαι όλες τις εκδρομές της χρονιάς. Ήταν πολύ διασκεδαστικές. Επίσης θυμάμαι το πρώτο μάθημα των Αρχαίων. Όταν ξεκινήσαμε εγώ δεν ήξερα τίποτα. Τώρα όμως μπορούμε να είμαστε περήφανοι για τις γνώσεις μας. Με το Περιβαλλοντικό Πρόγραμμα περάσαμε καταπληκτικές ώρες, φροντίζοντας τον κήπο και μαθαίνοντας νέα πράγματα. Όλες αυτές οι αναμνήσεις θα μείνουν για πάντα μέσα στην καρδιά μου.

Κατερίνα Τσιμπίκου

facebook

(συνέχεια από τη σελίδα 47)

σχολικής τους επίδοσης.

Φίλες και φίλοι, ας προσέξουμε! Ας τηρήσουμε αποστάσεις από το επικίνδυνο αυτό μέσο «ψυχαγωγίας».

Μάλιστα τώρα το καλοκαίρι, που ο χρόνος μας είναι περισσότερος, έχουμε το χρέος να

"Face to face(book)"

κάνουμε στον εαυτό μας το δώρο να ασχοληθεί με δραστηριότητες που μας καταξιώνουν ως ανθρώπινα πρόσωπα, προικισμένα από τον Δημιουργό με το υπέροχο δώρο της ελευθερίας.

Καλό καλοκαίρι!

A. X.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΧΑΡΑΣ

Επιτέλους! Σπάσαμε τα κεφάλια μας να βρούμε τι είναι αυτό που «αρχίζει από ι και τελειώνει σε ι» ή «αρχίζει από α και τελειώνει σε α». Ένα πρωί, κι ενώ κάναμε μάθημα, είδαμε έκπληκτοι να πατούν στην αυλή του σχολείου μας δύο ωραιότατα ά λ ο γ α, ή όπως το θέλετε αλλιώς ί π π ο ι (!), συνοδευόμενα από τον Πρόεδρο του Ιππικού Συλλόγου Μεγάρων κ. Νίκο Γκοσδή και κάποια μέλη του. Μόλις χτύπησε το κουδούνι και συγκεντρωθήκαμε κάτω, μπήκαμε σε ατμόσφαιρα «φαρ ουέστ»: **ιππασία και βόλτες με την άμαξα**, που δεν ήταν όλη την ώρα ...ένας ήσυχος περίπατος! Πήραμε μια γεύση του γιατί μετράμε τη δύναμη της μηχανής σε ...ίππους! Η περιέργειά μας και οι ερωτήσεις που κάναμε για τα άλογα ικανοποιήθηκαν με την ενημέρωση που μας παρείχαν οι πολύ πρόθυμοι κι ευγενικοί κύριοι. Πάντως, εκλεκτή μας Διεύθυνση, είχατε δίκιο. Ήταν μια θαυμάσια έκπληξη!

Παναγιυρικά έγινε φέτος η **λήξη των μαθημάτων**, καθώς η τελευταία μέρα συνέπεσε με τη γιορτή της Απόδοσης του Πάσχα. Εκκλησιαστήκαμε, ψάλαμε όλοι μαζί το «Χριστός Ανέστη» για τελευταία φορά κι ευχηθήκαμε η επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος που πλησίαζε να κάνει απτά τα αποτελέσματά της στις εξετάσεις που άρχιζαν...

Υπάρχει ένα μέρος φανταστικό, που συνδυάζει άριστα την πλούσια φυσική ομορφιά με μια εξαιρετική ποικιλία ψυχαγωγικών δραστηριοτήτων. Ένα μέρος-περιπέτεια: το **Ψυχαγωγικό Πάρκο Παύλιανης**. Πώς το ανακαλύψατε, κ. αρχηγέ της εκδρομής; Μιλάμε για διάσχιση ενός ποταμού με ισορροπία πάνω σε ένα κορμό-γεφυράκι, βόλτα στο ποτάμι με σχεδία που αν δεν πρόσεχες βούλιαζε, πέρασμα πάνω από το ποτάμι με σκοινί σαν τελεφερίκ, όπου πολλοί έμειναν στη μέση της διαδρομής για μια βουτιά στα παγωμένα νερά, κούνια στην πλαγιά

του βουνού μπροστά από μια υπέροχη θέα που σου έδινε την αίσθηση ότι πετάς. Πρωτόγνωρες εμπειρίες! Αφού στεγνώσαμε και φάγαμε με όρεξη σε κοντινό εστιατόριο, απολαύσαμε και τις υπόλοιπες εκπλήξεις: παγωτό δίπλα στη θάλασσα κι επιδρομή σε λούνα παρκ, όπου συναγωνιστήκαμε τους καθηγητές μας στα συγκρουόμενα...

Άλλη μια διάκριση για το Σχολείο μας: **Έπαινο για το διήγημά** της «Το μικρό κορίτσι» απέσπασε στον 12ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό Ποίησης & Διήγηματος, που οργάνωσε η Πανελλήνια Ένωση Λογοτεχνών υπό την αιγίδα του Υπουργείου Παιδείας, η μαθήτριά της Γ' Γυμνασίου Θεοδώρα Πούλη. Όλο και νέα ταλέντα αναδεικνύονται! Ευχόμαστε «εις ανώτερα»!

και δημιουργίας

Σημαντική θέση μεταξύ των άλλων εξετάσεων είχαν οι **εξετάσεις των Η/Υ**, στις οποίες συμμετείχαν πολλοί συμμαθητές μας. Εξεταζόμενες ενόπτες ήταν το Microsoft Power Point και το Microsoft Word. Πολύ θετικό βρήκαμε το γεγονός ότι οι εξετάσεις πραγματοποιήθηκαν στις εγκαταστάσεις του σχολείου μας, που έχει γίνει Πιστοποιημένο Εξεταστικό Κέντρο του Cambridge. Ακόμα θετικότερο; Το ποσοστό επιτυχίας: Πε-ρά-σα-με ό-λοι!

Η εκδήλωση λήξης του σχολικού έτους ήταν αρκετά πλούσια. Ξεκίνησε με μια συνοπτική παρουσίαση του φετινού Προγράμματος της Περιβαλλοντικής Ομάδας για τις εναλλακτικές μορφές ενέργειας και την παράδοση στα μέλη της Π.Ο. της εργασίας τους που εκδόθηκε σε τευχίδιο. Ακολούθησε η απονομή βραβείων –μεταξύ των οποίων και για τον ενδοσχολικό Διαγωνισμό Φωτογραφίας, που απονεμήθηκε στη μαθήτριά της Α΄ Γυμν. Μαργαρίτα Μαρκαντώνη, και, βέβαια, των μεταλλίων για τα Πρωταθλήματα. Με ενδιαφέρον παρακολουθήσαμε στη συνέχεια την προβολή με την ανασκόπηση της χρονιάς, που μας θύμισε τα σημαντικότερα γεγονότα που ζήσαμε και μας χάρισε αρκετό γέλιο με τα στιγμιότυπα και τις γκριμάτσες που τυχαία (;) έπιασε ο φακός... Είδαμε κι ένα βιντεάκι από τη ζωή μας στα Κατασκηνωτικά Σεμινάρια. Την εκδήλωση έκλεισε η Λυκειάρχης μας κ. Επίχαρις Μιχαηλίδου, που το ενδιαφέρον και η αγάπη της βρίσκει πάντα λόγια να μας συμβουλέψει και να μας ενθαρρύνει. Στην έξοδο μας περίμενε ένα βιβλιαράκι–δώρο και ένα μικρό γλυκό, που συνοδεύτηκε πολύ ωραία με

δροσερά αφεψήματα από τα αρωματικά φυτά του βοτανικού κήπου του Σχολείου μας. Το σχολείο μας αποχαιρέτησε τους μαθητές της Γ΄ Λυκείου σε κοινό γεύμα με τους καθηγητές τους, που παρέθεσε προς τιμή τους, και τους κατευόδωσε με πολλές ευχές στο νέο στάδιο που η ζωή ανοίγει μπροστά τους.

Αντιπροσωπεία καθηγητών και μαθητών μας, τιμώντας τη μνήμη του προστάτη των εκπαιδευτηρίων μας και πολιούχου της Κορίνθου Αποστόλου Παύλου, συμμετείχε στην πανηγυρική Θ. Λειτουργία που έγινε στον ι. Ναό του Αγίου στην Αρχαία Κόρινθο. Μακάρι ο Άγιος να πρεσβεύει για μας και γενικά και για τους κατοίκους της Κορινθίας, όπου έζησε 18 ολόκληρους μήνες.

**Καλό Καλοκαίρι! Ραντεβού στην Κατασκίνωση!
Οι Παρατηρητές (Μαρία Δρίτσα, Α΄ Λυκ. & Θεοδ. Πούλη, Γ΄ Γυμν.) και Σία**

Ο Μεγάλος Αποχαιρετισμός

της Γαβ. Γρηγοριάδου - Σουρέλη

Είχανε πάρει δυο ηλικίες κληρωτούς, την κλήση του '19 και την κλήση του '20.

Ο Θοδωρής ήταν του '20.

Κάθε μέρα τους ξελίγωναν στα Γυμνάσια. Μετά χωρίστηκαν σε ειδικότητες.

Το Θοδωρή τον έκαναν νοσοκόμο, μια κι ήταν φοιτητής της Ιατρικής. Στο στρατόπεδο νοσοκόμων, στου Μακρυγιάννη, εκεί τον εκπαίδευαν.

Μετά από ένα μήνα ήρθε το σήμα να φύγουν. Για Ελευθερές, είπαν. Άλλοι μίλησαν για Κόκκινη Μηλιά. Πιο σοβαρά ψιθυρίστηκε για Σμύρνη. Τίποτα θετικό.

Το θετικό ήταν το φουρφούησιμα της καρδιάς · τ' ανεβάσταγο, τ' ανυπόμονο. Και ένας, ίδιος ομίληη, φόβος.

Μπήκανε στα καράβια. Μαζί μ' αυτούς ο Θοδωρής απ' την Αθήνα, ο γιος του γκαζέρη.

Κι ήταν η πρώτη του φορά που μ' παινε σε καράβι...

Τα δυο αδέρφια, άγγελιοι ίδιοι, βγήκαν απ' τ' Άγια χέρια του Θεού και ξεκινήσανε. Φτερά στα πόδια και στα μπράτσα, ολόλευκα φτερά και αστραπή στο μάτι. Δε βγήκαν για παιχνίδι, για σεργιάνι.

Τα δυο αδέρφια ψάχνανε τόπο για να στήσουν σπιτικό. Μα, ως ήτανε παιδιά, χαίρονταν το καθετί κι ως ήταν η δουλειά τους άλληη.

Πολλές φορές σαΐτευαν τον ουρανό.

Άλλοτε πάλη, μετρούσανε τα βότσαλα, που βρισκαν στο γιαλό και πετροβόλαγαν μ' αυτά τη θάλασσα.

Ήταν παιδιά, δε συνερίζονταν την κούραση. Παίζαν και ψάχνανε.

«Σπίτ' μας», το 'χαν ορκιστεί κι οι δυο, «θα γίνει ο τόπος όπου μυρίζε ακόμα και αυτός που μυρουδιά δεν έχει. Εκεί που θα στεργιώσουμε, θα 'ναι η γωνιά, που τσίρι της σ' όλη τη γη δε βρίσκεται. Ο πιο γαλάζιος ουρανός · τα καρπερά τα χώματα · εκεί που οι μπαξέδες, τα μποσάνια θα ανθούν και θα καρπίζουν και ο ανθός και ο καρπός θα 'ναι ξεχωριστός, μοναδικός».

«Σπίτ' μας», το 'χαν ορκιστεί κι οι δυο, «θα γίνει ο τόπος που εκεί θα μερεύει η θάλασσα. Θα 'ρχεται η θάλασσα αγριεμένη ν' αρπάξει βόλους απ' τη γη και να τους καταπιεί. Μα μπρος στην τόση ομορφιά θα γαληνεύει. Σαν το πιστό σκυλί να γλείφει τ' ακνάρια του αφέντη του, έτσι ακριβώς θα σέρνεται, θεριό που 'χει μερέψει στα πόδια του ονειρεμένου τόπου και κει θα αποθέτει ταπεινά τα πλούτη της. Ίδιος φλογάτος εραστής η θάλασσα, ίδιος ερωτευμένος τροβαδούρος, με λύρα τους αγέρηδες και με φωνή, που δανεικιά απ' τα βουνά την παίρνει, και με τα μάγια του παραμυθιού τη λιατρεμένη γη θα νανουρίζει».

Τα δυο αδέρφια, παιδιά ως ήταν, δεν κουράστηκαν να ψάχνουν. Παίζανε και δοκίμαζαν τους τόπους που περνούσανε. Και κάποια αυγή μπροστά στα έκθαμβα τα μάτια τους φάνηκε η γη που ονειρευόντουσαν. Ένα κομμάτι Παραδείσου αντίκρισαν. Και ποιος στο διάβα του, αν βρει Παράδεισο, τον παρατά; Τα δυο αδέρφια παντρευτήκανε κείνη τη Γη.

Καλέσανε στους γάμους τα Χερουβεΐμ, τα Σεραφεΐμ καλέσανε, να ψάλλουνε τους ύμνους τους γαμήλιους. Κι ο Ήλιος ήρθε, κουβαλώντας τα πεσκέσια του και το Φεγγάρι και τ' Αστέρια. Γεμάτα είχανε τα χέρια, χάρισμα τα δώρα τα βασιλικά. Κι η Θάλασσα κουβάλησε, σπενάζοντας απ' το πολύ φορτίο, ό,τι από χρόνια φύλαγε στα σωθικά της. Κι η Γη, η ευλογημένη, η διαλεχτή των δυο αδελφών, μπρος στην τιμή που της γινότανε, κάρπιζε και μια και δυο και τρεις φορές τον ίδιο χρόνο.

Μα κι οι άνθρωποι βιάστηκαν να δώσουν το χρυσάφι τους σ' αυτούς τους γάμους. Γιατί χρυσάφι λογαριάζεται η καλοσύνη, η ανοιχτοκαρδιά κι η προκοπή...

Στοχάσου πως πάνω από τρεις χιλιάδες χρόνους κρατήσανε οι γάμοι οι χρυσοί. Και κάποιαν ώρα, τα τουμπελέκια πάψανε, σωπάσανε οι πίπιζες και τα πουλιά κούρνιασαν τρομαγμένα κι ο Ήλιος τις πράματιες του εμάζεψε κι η Θάλασσα αναρρίγησε από τρόμο.

Τα δυο αδέρφια, κει που 'σερναν το χορό, σταμάτησαν. Στήσαν αυτί κι ακούσανε της συφοράς τα βήματα, που έφτανε. Κι εκεί που βρέθηκαν, στη μέση του χορού, απολιθώθηκαν το δυο αδέρφια. Μαρμαρωμένα έμειναν να κοιτούν τη χώρα την Αιολική που τούρκεψε. Μαρμαρωμένα μείναν να κοιτούν την πολιτεία που απλώνότανε στα πόδια τους μπροστά, που την σκλαβώσανε οι βάρβαροι.

Έτσι γίνηκε και μαρμαρώσανε τα δυο αδέρφια. Και γίνανε βουνό.

Τα Δυο Αδέρφια είναι το βουνό της Σμύρνης. Γιατί αυτός ήταν ο τόπος ο ευλογημένος που είχαν βρει τότες που έψαχναν.

«Σαν βρει τη ληυτεριά του αυτός ο τόπος, τότε θα ζωντανέμετε», μήνυμα ελπίδας έσειλή' ο Θεός με τον Αρχάγγελο.

Τα Δυο Αδέρφια, το βουνό της Σμύρνης, από κει πάνω αγναντεύουνε χρόνια ατέλειωτα το πέλαγο. Κι αναστενάζουν στο βαθύ τους ύπνο. Και τις ασέληνες τις νύχτες, βοή μεγάλη βγαίνει από τα σπλάχνα τους. Θρήνος, κλαυθμός και οδυρμός. Και τις ασέληνες τις νύχτες κάθεται μαύρο σύννεφο απάνω στο βουνό – στα Δυο Αδέρφια – και με τα δάκρυά του τους κρατάει συντροφιά.

«Σαν βρει τη ληυτεριά του αυτός ο τόπος, τότε θα ζωντανέμετε, τότε το πανηγύρι θα στηθεί ξανά», παρηγοριά δίνει το σύννεφο και κείνα που είπε ο Θεός τα ξαναλέει. Κι αν πας ξημέρωμα, θα δεις την υγρασία που απόμεινε στα δέντρα και στο χώμα από το βραδινό εκείνο μοιρολόγι.

Τα χρόνια πέρναγαν, πλήθαιναν οι καημοί, τα δάκρυα πλήθαιναν. Και κάποιο πρωινό μπήκαν στο στένωμα του λιμανιού καράβια που 'φέρναν το μήνυμα της Λευτεριάς. Κι αρχίσαν να ξυπνούν τα Δυο Αδέρφια. Είχαν μουδιάσει απ' τα τόσα χρόνια που 'μειναν ακίνητα.

Αρχίσαν να ξυπνούν και να σαλεύουν...

(Από το βιβλίο "Ο μεγάλος αποχαιρετισμός", εκδ. Ψυχογιός)

Ριζορομική

ΑΠ' ΤΗΝ ΕΝΑΣΧΟΛΗΣΗ ΜΑΣ ΜΕ ΤΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ:

(Εμπνευσμένο από το βιβλίο
«Καπετάν Κώττας», της Γ. Σουρέλη)

Ηρωική Μακεδονία

Στη Βόρεια μας Ελλάδα
στέκεσαι εκεί,
όμορφη Μακεδονία,
σε όλους ξακουστή.

Πολλοί να σε κατακτήσουν
από πάντα προσπαθούν,
μα έχεις συ παιδιά γενναία,
που σε υπηρετούν.

Ο Αλέξανδρος ο Μέγας
στα χρόνια τα παλιά
κι ο καπετάν ο Κώττας
στη νέα τη γενιά.

Είναι αυτά τα μαύρα χρόνια
που οι Τούρκοι σε πατούν
και οι Βούλγαροι με δόλο
εναντίον σου ορμούν.

Μα νάτο το παιδί σου
γενναία πολεμά,
ασθενικό στο σώμα,
μεγάλο στην καρδιά!

Ρεζίλεψε και Τούρκους
και Βούλγαρους μαζί
και όλοι οι Μακεδόνες
τρέφουν γι' αυτό τιμή!

**Εβελίνα Αγγελή,
Α' Γυμνασίου**

Ο καπετάν Κώττας, έργο
του μαθητή Α' Γυμν.
Γιάννη Ντορμπάρη

ΔΙΗΘΕΙΤΕ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Το 1860 στα Ρούλια της Μακεδονίας, η Δέσποινα και ο Χρήστος απέκτησαν ένα γιο, που τον ονόμασαν Κωνσταντίνο. Η Μακεδονία βρισκόταν στην κατοχή των Τούρκων, ενώ παράλληλα οι Βούλγαροι είχαν δημιουργήσει το βουλγαρικό κομιτάτο και τη βουλγαρική εξουσία, με σκοπό να κάνουν το λαό να απαρνηθεί την ελληνική του ταυτότητα. Όταν μεγάλωσε ο Κωνσταντίνος τον έκαναν μουχτάρη, δηλ. πρόεδρο της κοινότητας. Αυτός νοιαζόταν για όλους και, για να τους βοηθάει, έφτιαξε ένα χάνι. Το πιστεύω του ήταν το «αν πεθάνει το σπυρί, τότε θα κάνει καρπό». Έτσι, αφήνοντας τη ζωή του, οργανώνει το πρώτο αντάρτικο μακεδονικό σώμα. Γίνεται ο φόβος και ο τρόμος των Βουλγάρων και ο Αη-Γιώργης των Ελλήνων. Δυο φορές τον τραυμάτισαν βαριά, αλλά έγινε καλά. Συνεργάστηκε με τον επίσκοπο Καστοριάς Γερμανό Καραβαγγέλη, τον Παύλο Μελά, τον Ίωνα Δραγούμη και τον Διάδοχο Κωνσταντίνο. Δεν εγκατέλειψε τον αγώνα του και στις 22 Ιουνίου 1904 μετά από προδοσία και σκληρή μάχη συλλαμβάνεται από Τούρκους στρατιώτες. Τελικά, στις 27 Σεπτεμβρίου του 1905 τον κρέμασαν στην πλατεία του Μοναστηρίου των Πρεσπών, ενώ φώναζε «είμαι Έλληνας, εγγόνι του Μεγαλέξανδρου».

Μαργαρίτα Μαρκαντόνη, Α' Γυμνασίου

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΕ ΤΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΗΡΩΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ. ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΣΤΕ ΤΑ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΣΑΣ.

• Ο καπετάν Κώττας ήταν ένας δυναμικός χαρακτήρας, άνθρωπος με φιλότιμο, δύναμη και γενναιοσύνη. Σε μια περίοδο που η Ελλάδα πέρασε πολλά θυσίασε τη ζωή του και απέδειξε ότι παντού και πάντα μπορεί ο καθένας να υπηρετήσει την πατρίδα χωρίς δισταγμό και δεύτερη σκέψη. Αισθάνομαι υπερήφανη, γεμάτη αγάπη και ευγνωμοσύνη γι' αυτόν τον όχι τόσο γνωστό ήρωα, που μας απέδειξε με τη σειρά του ότι οι Έλληνες δεν

«ΚΑΠΕΤΑΝ ΚΩΤΤΑΣ», ΤΗΣ ΓΑΛ. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ - ΣΟΥΡΕΛΗ

ζουν χωρίς την ελευθερία τους.

Παταπία Μαυροπούλου, Α΄ Γυμνασίου

- Ο καπετάν Κώττας ήταν ένας απλός αλλά γενναίος Έλληνας με καρδιά. Ένιωσα περηφάνια που είμαι κι εγώ απόγονός του. Το πείσμα του για λευτεριά και η τόλμη του μου έδωσε το μήνυμα ότι πρέπει να αγωνιζόμαστε για τα πιστεύω μας.

Ευαγγελία Φράγκου, Α΄ Γυμνασίου

ΓΙΑΤΙ ΚΑΤΑ ΤΗ ΓΝΩΜΗ ΣΑΣ ΕΓΡΑΦΕ Η ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΑΥΤΟ;

Πιστεύω πως η συγγραφέας έγραψε αυτό το βιβλίο για να μάθει ο σημερινός κόσμος τι θυσίες έκαναν οι Έλληνες εκείνης της εποχής, προκειμένου να ελευθερώσουν τη Μακεδονία, που σήμερα κινδυνεύει τόσο!

Χρήστος Σκορδάς, Α΄ Γυμνασίου

ΓΡΑΨΤΕ ΜΙΑ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΠΛΟΚΗ

- Κι έτσι κρεμασμένος, κοιτάζοντας ακόμα τις αγαπημένες του λίμνες, άφησε την τελευταία του πνοή. Όμως ήξερε ότι δεν πέθαινε άσκοπα. Είχε κάνει το χρέος του. Έδωσε τη ζωή του για την πατρίδα, την πατρίδα του, τη ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ...

Μαργαρίτα Μαρκαντώνη, Α΄ Γυμνασίου

- Όταν το νέο για το θάνατο του καπετάν Κώττα μαθεύτηκε και στην υπόλοιπη Μακεδονία, όλοι πάγωσαν. Πίστεψαν ότι είχαν πια χαθεί και οι τελευταίες ελπίδες τους για απελευθέρωση και ότι θα έπεφταν στα ανελέητα χέρια των Τούρκων και των Βουλγάρων. Την ώρα λοιπόν αυτή που κυριαρχούσε η λύπη και η αγωνία, απ' την κυρίως Ελλάδα έφτασαν μερικοί επίλεκτοι και γενναίοι άνδρες, που βοήθησαν τα λιγοστά παλικάρια του Κώττα και συνέχισαν επάξια τον αγώνα του μέχρι τη λευτεριά.

Σωτήρης Παπαγεωργίου, Α΄ Γυμνασίου

(Εμπνευσμένο από το βιβλίο «Καπετάν Κώττας», της Γ. Σουρέλη)

Καπετάν Κώττας

Στον τόπο το δικό μας,
τον Μακεδονικό,
όπου ζούσαμε παλιά
μέσ' στην τουρκική σκλαβιά

ζούσε ένα παλικάρι
που ήτανε σωστό lionτάρι
και τους Τούρκους έτρωγε
και Βουλγάρους έδιωχνε.

Μα τον πιάσαν μια φορά
και του βάλαν τη θηλιά,
τον σκοτώσαν με αδικία,
ήτανε γερή αμαρτία.

Με ηρώων θυσίες για χρόνια,
η Ελλάδα νάτη τώρα
είναι πάλι ελεύθερη,
δοξαστή, περήφανη.

**Ιάκωβος Πούλης,
Α΄ Γυμνασίου**

για σας τους εφήβους

ΔΕΛΤΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

«**ΤΙΜΗ ΣΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΜΗΤΕΡΑ**»
 ίσον τιμή στην καλή εκπαιδευτικό. Αυτό τον τίτλο είχε η εκδήλωση που έκανε λίγο πριν λήξει το σχολ. έτος ο Δήμος Ασπροπύργου, προκειμένου να προβάλλει και να βραβεύσει το έργο κάποιων γυναικών εκπαιδευτικών που εξάσκησαν πραγματικό λειτούργημα στα σχολεία της πόλης. «Με τη μορφωτική τους προσπάθεια και το προσωπικό τους παράδειγμα» οι τιμώμενες «επηρέασαν θετικά χιλιάδες μαθητών» του Ασπροπύργου, κερδίζοντας γι' αυτούς τη θέση της «δεύτερης μάνας» (εφ. «Αττική», Μάιος 2010). Πραγματικός θησαυρός ο καλός εκπαιδευτικός! Η προσφορά του στη ζωή του παιδιού και του νέου είναι ανυπολόγιστη. Αλλά σπουδαίο πράγμα και η έκφραση της αναγνώρισης και της ευγνωμοσύνης προς τον καλό εκπαιδευτικό! Του δίνει δύναμη και κουράγιο να συνεχίσει την αποστολή του. Πιστεύουμε πως η πρωτοβουλία για τέτοιου είδους εκδηλώσεις εξυψώνουν το πνευματικό επίπεδο της κοινωνίας μας και ταυτόχρονα τιμούν και τον φορέα που τις διοργανώνει.

ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΤΟ ΠΑΓΩΤΟ ΣΑΣ; Στο μέλλον μάλλον θα το απολαμβάνετε περισσότερο, μια και δεν θα παχαίνει! Μάλιστα, θα είναι και απόλυτα υγιεινό, αφού θα μας δίνει πολλά ωφέλιμα και θρεπτικά συστατικά όπως διαιτητικές ίνες, αντιοξειδωτικά και προβιοτικά. Ναι! Αμερικανοί επιστήμονες έχουν βαλθεί να κατασκευάσουν το παγωτό που θα μας ξετρελάνει. Όμως, χρειάζεται και λίγη υπομονή. Υπολογίζεται ότι το δοκιμαστικό θα είναι έτοιμο σε έξι μήνες και ότι στην αγορά θα κυκλοφορήσει σε δυο χρόνια περίπου! (εφ. «Bionews», 12-09). Τι να κάνουμε; Το καλό πράγμα αργεί να γίνει...

ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ θα κινείται σίγουρα με μια εναλλακτική μορφή ενέργειας. Αλλά τα επιτεύγματα της τεχνολογίας δεν σταματούν εδώ. Ένας νέος τύπος οχήματος υπόσχεται ότι όχι μόνο δεν θα απελευθερώνει διοξείδιο του άνθρακα, αλλά θα μετατρέπει μια ποσότητα του CO₂ της ατμόσφαιρας σε οξυγόνο (μέσω της οροφής του σε σχήμα φύλλου)! Και επιπλέον: στους τροχούς του θα διαθέτει ανεμογεννήτριες, που κατά την κίνηση θα παράγουν ενέργεια και θα την αποθηκεύουν σε μια μπαταρία για ώρα ανάγκης. Το πολλά υποσχόμενο αυτό όχημα έχει το όνομα YeZ, προβλέπεται να βγει στους δρόμους το 2030 περίπου και προβάλλεται με το σύνθημα YeZ στο περιβάλλον (εφ. «Το Βήμα», 18-4-10).

Η ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΩΝ ΤΥΦΛΩΝ. Ένα τεχνολογικά προηγμένο «γάντι», που φοριέται στον καρπό του χεριού, λειτουργεί σαν GPS και καθοδηγεί τους τυφλούς στις μετακινήσεις τους. Λειτουργεί με τη γλώσσα Μπράιγ και, ψηλαφώντας το με το άλλο χέρι, το άτομο που το φοράει μπορεί να ζητάει και να παίρνει πληροφορίες. Επίσης, το na:ni, όπως ονομάζεται η συσκευή, μετράει με τον αισθητήρα του την απόσταση που έχει ο χρήστης από κοντινά εμπόδια και τον προειδοποιεί εγκαίρως, ώστε να αποφευχθεί η σύγκρουση (εφ. «Το Βήμα», 13-6-10). Η τεχνολογία και η επιστήμη εκπληρώνουν σωστά την αποστολή τους, όταν δίνουν λύσεις σε πραγματικά προβλήματα και ανάγκες του ανθρώπου.

(Υπάρχουν στον κόσμο κτίρια που έχουν γίνει διάσημα χάρη στην περιέργη όψη τους. Οι αρχιτέκτονές τους τα δημιούργησαν συνδυάζοντας τις γνώσεις τους με την εφευρετικότητά τους και τα παρέδωσαν στην κρίση του γούστου μας. Αν στην περίοδο των διακοπών έχετε την τύχη να επισκεφτείτε την πόλη που φιλοξενεί κάποιο απ' αυτά, μην παραλείψετε να το απολαύσετε από κοντά. Για όσους, ωστόσο, το ταξίδι θα παραμείνει ... όνειρο θερινής νυκτός, παραθέτουμε κάποιες φωτογραφίες τουλάχιστον! Θαυμάστε τα! (Πηγή: εφ. «Metro One», αρ. φ. 37 και το Διαδίκτυο.)

1. ΤΟ ...ΣΤΡΙΜΜΕΝΟ ΣΠΙΤΙ, ΣΤΟ ΣΟΠΟΤ ΤΗΣ ΠΟΛΩΝΙΑΣ. Είναι έτοιμο να κλάψει ή έχει θυμώσει; Όπως το δείτε το πράγμα. Σίγουρα είναι όλο μια γκριμάτσα. Χτίστηκε το 2004 από Πολωνό αρχιτέκτονα και είναι τμήμα εμπορικού κέντρου. Βρίσκεται στην οδό Bohaterow Monte Cassino, που είναι ένας από τους πιο όμορφους εμπορικούς δρόμους. Το αγγλικό του όνομα είναι The Crooked House.

2. ΤΟ ΚΤΙΡΙΟ RIPLEY, ΣΤΟ ΟΝΤΑΡΙΟ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ. Όχι, δεν είναι ό,τι απέμεινε από έναν σεισμό. Είναι γερότατο, αφού χτίστηκε έτσι, κατόπιν μελέτης. Βέβαια, ο λόγος που χτίστηκε έτσι είναι για να θυμίζει έναν ισχυρότατο σεισμό 8 ρίχτερ, που έπληξε την περιοχή το 1821. Φυσικά, είναι από τα πιο περιέργα και γνωστά κτίρια στον κόσμο.

3. Δεν χρειάζεται πολλή σοφία για να μαντέψει κανείς πως πρόκειται για βιβλιοθήκη! Πράγματι, είναι Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΚΑΝΣΑΣ, ΣΤΟ ΜΙΖΟΥΡΙ ΤΩΝ ΗΠΑ και σίγουρα σε προδιαθέτει για διάβασμα πριν καν ανέβεις τα σκαλιά της. Τα ογκώδη βιβλία που μπήκαν στην πρόσοψη επελέγησαν από τους δημότες, τους οποίους ευχόμαστε ποτέ να μην πέσουν να τους πλακώσουν...

4. ΤΟ ...ΣΠΙΤΙ ΠΟΥ ΧΟΡΕΥΕΙ. ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΑ ΤΗΣ ΤΣΕΧΙΑΣ. Σχεδιάστηκε το 1992 από τον Κροατο-Τσέχο Βλάντο Μίλουιτς και αποπερατώθηκε το 1996, στη θέση ενός κτιρίου που είχε καταστραφεί από τους βομβαρδισμούς της Πράγας το 1945. Πώς το βρίσκετε; Οι γνώμες διχάζονται. Πρόκειται, λένε, για ένα από τα πιο αμφιλεγόμενα κτίρια.

Ο δικός σας ρεπόρτερ

Sign Language (SL)

Sign Language is the language spoken by deaf people, by people who cannot talk and/or hear and use signs to communicate instead. People all around the world get to use this special kind of language that may seem peculiar to many of us, but it is perfectly normal for deaf people.

Every language in the world can be spoken using signs and every country can have its own Sign Language. American Sign Language was firstly used by a teacher named Laurent Clerc, who worked in a school in Paris in the 19th century and was brought in the United States to teach deaf children and help other teachers learn this language. During the same century, SL developed and it soon became universally known as ASL (American Sign Language).

People who use Sign Language deal with it using certain parameters, such as shape, orientation, location and movement in order to articulate (express) a message. To be more specific, when deaf people want to say 'THANK YOU' for example, the shape of this articulation means that we use a flat hand and not a fist. The orientation for the same articulation means that the hand is palm up and not palm down. The location for 'THANK YOU' is at the chin and then at the waist level and the movement is out and downward. When using sign Language, facial expressions and body movements are very important, because certain gestures can indicate different things.

'The study of language', Yule
Διασκευή από τους
μαθητές της Β΄ Λυκείου,
**Πασεμίνα Κασέτου &
Κυριάκο Μαυρόπουλο.**

(Επιμέλεια: Βασιλική Μπάδα, Εκπ/κός)

Αναγραμματισμοί

Τα γράμματα μπερδεύτηκαν! Βάλτε τα στη σωστή σειρά, για να διαβάσετε τις λέξεις.

1. σάσαλθα	4. ποίκρυζα
2. τυβέσιο	5. σιλόη
3. λαίραπα	6. ριαλικάκο

Αστείο Λεξικό

- Όνειρο:** Το σινεμά των κοιμισμένων
Διασκέδαση: Η τέχνη να κουράζεις τις ώρες της ανάπαυσης.
Καλοκαίρι: Η εποχή του χρόνου που τα παιδιά βροντάνε τις πόρτες που αφήναν ανοιχτές όλο το χειμώνα.

Γρίφοι

1. Έχουμε τρεις διακόπτες. Ένας απ' αυτούς ανάβει το φως στο μπάνιο. Στο μπάνιο μπορούμε να μπούμε μόνο μια φορά. Η πόρτα είναι κλειστή, οπότε δεν μπορούμε να δούμε αν ανάβει το φως, παρά μόνο αν ανοίξουμε την πόρτα. Πώς θα βρούμε ποιος είναι ο διακόπτης;

2. 20 άνθρωποι μπορούν να σκάψουν 40 λακούβες σε 60 μέρες. Σε πόσες μέρες 10 άνθρωποι μπορούν να σκάψουν 20 λακούβες;

Ανέκδοτο

Δύο υπάλληλοι ψάχνουν να βρουν τρόπο να πάρουν άδεια. Ο ένας σκαρφιώνει και κρεμιέται απ' το φως. Εκείνη τη στιγμή μπαίνει ο διευθυντής και τον ρωτάει:

- Τι κάνεις εκεί πάνω κρεμασμένος;

- Είμαι λάμπα.

- Αμάν, λέει ο διευθυντής. Αυτουνού του 'στριψε. Δώστε του μια άδεια να πάει να ξεκουραστεί.

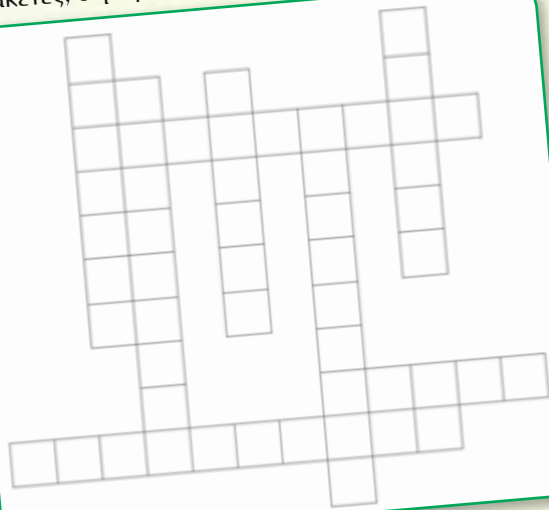
Αμέσως ο συνάδελφός του παίρνει κι αυτός την τσάντα του και φεύγει μαζί του.

- Πού πας εσύ; του φωνάζει ο διευθυντής.

- Ε, τι; Τρελός είμαι, κ. διευθυντά, να κάτω να δουλεύω μες τα σκοτάδια:..

Τοποθετήστε τις λέξεις:

Άμμος, αντλιακό, καλοκαίρι, κοχύλι, μπρατσάκια, ξαπλώστρα, ρακέτες, στρώμα

Ειρήνη Ραυτοπούλου – Έλενα Γερωντιδάκη

Λύσεις

προηγούμενου τεύχους

Αινίγματα

A. Η απόφαση B. Τα μαχαίροπήρουνα

Σπαζοκεφαλιές

1. Δεν είπε κανείς ότι έβρεχε!
2. 12 χρονών

Σταυρόλεξο

1. Εξετάσεις, 2. Καλοκαίρι
3. Θάλασσα, 4. Κατασκήνωση
5. Διακοπές, 6. Βόλεϊ
7. Κοχύλια, 8. Νησι

εκπαιδευτήρια (ΣΤΟΝ ΙΣΘΜΟ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ)
«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»
(Γυμνάσιο - Λύκειο)

ΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΝΑΖΗΤΑΤΕ ΕΝΑ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΕ ΣΤΟΧΟ:

- την άρτια γραμματική μόρφωση των παιδιών σας από εκπαιδευτικούς με πλήρη κατάρτιση
- την ψυχοσωματική ανάπτυξή τους με θεμέλιο τις αξίες της ελληνορθόδοξης Παιδείας
- τη διάπλαση υπεύθυνων προσωπικοτήτων με σεβασμό και αγάπη για το συνάνθρωπο και το περιβάλλον

Ελάτε για να γνωρίσετε τα Εκπαιδευτήριά μας.

**Οι εγγραφές σε όλες τις τάξεις για το σχολικό έτος 2010 – 11
συνεχίζονται.**

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ:

Εκπαιδευτήρια “ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ”
Ισθμός Κορίνθου, Τ.Κ. 20100

τηλ.: 27410 - 29663 , Κιν: 6932 659820

fax: 27410 - 75727, e-mail: grammateia@apostolospavlos.gr